

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΒΟΛΑΝ

"Όταν ή Λουλού μού δδήλωσε κατηγορηματικά ότι ήθελε να γίνει βασίλισσα του βολάν—της άρεσουν βλέπετε ή ποιητικές έκφρασεις—ήθελε δηλαδή να μάθη να οδηγεί αυτοκίνητο, σάς ήμολογώ πως άνησχησα πολύ.

- Θέλεις να μάθης να οδηγή; ή ρώτησα.
- Ναί, άγάπη μου.
- Θα τά καταφέρης μιά χαρά...
- Γιατί να μήν τά καταφέρω; Μήπως δέν έπηρε δίπλωμα σωφέρ ή Ζαννέτα!... και ή Σιμόνη!... και ή Ζερμάν!... Έγώ είμαι τάχα κουτή μπροστά τους, έ;

"Έγώ έκανα ό, τι θα έκανε κάθε φρόνιμος άνθρωπος στη θέση μου. Ανέλαβα με τόν επίσημότερο τρόπο την ύποχρέωση να μάθω τη Λουλού να οδηγεί και συμφωνήσαμε τόν πρώτο μάθημα να γίνει την άλλη μέρα στο Πρέ-Καταλάν.

"Η Λουλού εινε πρώτης τάξεως μαθήτρια, άφου δέν προλαμβάνει να της επαναλάβη κανείς δύο φορές ένα πράγμα.

Μόλις άρχίζω μάν εξήγηση, με σταματά και μού λέει :

- Κατάλαβα, κατάλαβα...
- Έννοείται ότι κάνει έντελώς τόν αντίθετο από εκείνο που της λέω εγώ. Με τόν σύστημα αυτό κατορθώσαμε άποδοτα πράγματα. Αντι παραδειγματος χάριν να γυρίση άριστερά σ' έναν άνοικτο δρόμο, γυρίζει δεξιά και πέφτει ετσι επάνω σέ κάγκελα, τά όποια ήταν περσιτό κατά την γνώμη της να βρίσκονται εκεί. Έυτυχώς όμως που εινε καλά στερεωμένα στη θέση τους.
- Λουλού, πρόσχε! της φωνάζω.
- Γυρίζε και με κυττάζει μ' ένα πρόσωπο στά δάκτυλα του όποιου χύνουν ζεστό μολύβι.
- Μά είσαι πολύ άδικος, φωνάζει. Έκανα εκείνο που μοίρες. Σ'ν λοιπόν δέν μου έδωσες σωστή οδηγία.
- Σε βεβαίωνω, Λουλού πως...
- Ά, μά δέν ή υποφέρεις με την επιμονή σου. Άδριο θα πάρω ένα δάσκαλο. Θα τόν πληρώνω, δέν θα με ρίχνη, όμως, επάνω στά κάγκελα... Τους ξέρω εγώ τους δασκάλους, σωφέρ. Εινε μερικά γερά παλληκάρια, που νομίζω πως έχουν όλα τά δικαιώματα με τις γυναίκες, πρό πάντων όταν εινε ώμορφες. Καταίνω, λοιπόν, τη λύσσα μου σάν να κατάπινα ήπτεκακουάνα.
- Νά με συγχωρή, Λουλού. Άς ξαναρχίσουμε... Πρέπει να γυρίσης άριστερά...
- Ά, βλέπεις; Τώρα λές άριστερά. Νά δης τι όμορφα που θα πάμε...
- Και πέφτουμε, σέ λίγο επάνω σ' ένα δένδρο, όπου τσακίζεται τόν μπροστινό μας φτερό.
- Δέν ήτανε καθόλου στερεό τόν φτερό. Παληοσυδαιρικό...λέει ή Λουλού.
- Έγώ όμως όμως άποτόμως άριστερά.
- Ά, βέβαια, ψιθυρίζει με πικρία, τόν ξέρω πως εγώ φταίω πάντα... Καταλαβαίνω όμως ποιος εινε ό σκοπός σου.
- Ποιος, Λουλού;
- Νά με κρίνεις η άηδίασώ τού βολάν. Σε ειδοποιώ όμως επισήμως, πως δέν θα τόν πετύχης. Τόν κόσμο θα χαλάσω μά θα πάρω τόν διπλωμά μου...

***
Χωρίς τη συγκατάθεσί μου—παίρνω όρκο γι' αυτό—ή Λουλού έγώρευε να ύποση εξετάσεις για να πάρη τήν άδεια του σωφέρ. Η εξέταση θα έγίνοντο έμπρός στον άρμόδιο μηχανικό του ύπουργείου της Συγκοινωνίας.

Εινε οκτώ ή ώρα τόν πρωί και περιμένουμε τόν εξεταστή στη θέση που ήθε ορισέ ό ίδιος.

- Φθάνα να εινε ό εξεταστής κανέναν παλλήγορος! λέει ή Λουλού.
- Γιατί τόν προτιμάς γέγο;
- Γιατί μ' ένα χαμόγελο μου θα τόν κάνω όπως θέλω εγώ!
- Πρόσχε πρό πάντων στις ερωτήσεις που θα σου κάνη!
- Μη φοβόσαι. Θα τά χάσης και σ' ό ίδιος ματί μου.
- Νά τόν όμως ό εξεταστής. Εινε νέος, ώραιος, και ρίχνει κάτω ματιές στη Λουλού,—ματιές άνδρδ; που έχει ιδέα από γυναίκες.
- Ξέρεις τόν κώδικα τών δρόμων κυρία;
- Ό, πολύ καλά.
- Τι κάνετε στις διασταυρώσεις;
- Περνώ.
- Πάντα;
- Πάντα, άπαντά με άναίδεια ή Λουλού.

Δέν τόν λέει βέβαια αυτό ό νόμος, οι κύριοι όμως πρέπει να παραινεύουν έμπρός στις κυρίες...

- Πολύ σωστά! λέει ό εξεταστής.
- Τά ματία του όμως λέγανε.
- "Άν βρισκόμαστε μόνοι μας, χωρίς αυτόν τόν μπελά—έμένα—κοντά μας, σούλεγα εγώ άν θα περνούσες έτσι εύκολα άπ' έμπρός μου..."

- Ός τόσο ό εξεταστής συνεχίζει τις ερωτήσεις :
- Τι κάνετε τη νύχτα, όταν συναντάτε ένα άλλο άμμάξι;
- Τίποτε, άπαντά ή Λουλού.
- Και οι φίροι σας;
- Ά, ναί... Άν ό άλλος σβήση τους δικούς του, σβήνω τους δικούς μου κι' εγώ. Άν δέν τών σβήση τού πετώ κι' εγώ τους δικούς μου κατάνουρα.
- Όφθαλμόν άντι όφθαλμού και όδόντα άντι όδόντος, λέει ό εξεταστής, που φαίνεται πως διασεκιδάζει άρκετά.

***
Βρίσκει καταστρεπτικές αυτές τις άπαντήσεις, δέν εινε όμως της ίδιας γνώμης και ό εξεταστής, που εξακολουθεί να ερωτά :

- Τώρα άς έλθωμε στη μηχανή. Τι εινε τόν «πιστόν»;
- Έκείνο που κάνει έτσι, λέει ή Λουλού.
- Και μμείται πολύ χαριτωμένα, πράγματι, τόν κρότο τού «πιστόν».
- Πόσα «πιστόν» ύπάρχουν;
- Δείχνω τά τέσσερα δάκτυλά μου μά ή Λουλού δέν τά βλέπει καλά και άπαντά.
- Τέσσερα ή πέντε...
- Η έξ, συμπληρώνει ό άλλος. Τι λέγεται «μπούα» της ταχύτητος;
- Ένα μικρό κουτί που κλείνουν όλες τις ταχύτητες της μηχανής. Όταν κουρασθή ή μία παίρνουμε την άλλη!
- Και μού κλείνει τόν ματί σάν να μού λήη;
- Ό, καλά δέν τά καταφέρνω;
- Ό εξεταστής, λέει τότε :
- Άς έλθωμε τώρα στην πρακτική εξέταση. Καθήστε σάς παρακαλώ, στο βολάν.
- Με τόν ένα ποδι επάνω στη σκάλα, γιά να δείξη έντελώς τόν όμορφο ποδαράκι της, ή Λουλού παρακαλεί :
- Πρό πάντων μή με βάλετε να κάνω πίσω... Δέν ξέρετε πως με νευριάζει αυτό...
- Ησυχάστε, άπαντά αυτός.
- Πηγαίνω ν' άνοίξω την πόρτα γιά να μτώ κι' εγώ στο αυτοκίνητο,άλλά με σταματά.
- Όχι σεις, κύριε, μόνο ή ύπομηγρία γιά τόν δίπλωμα!
- Άλλά, κύριε...
- Έτσι άπαιτεί ό κανονισμός!
- Αυτός, δυστυχώς, και όχι ό κανονισμός εινε άπαιτητικός...
- Η Λουλού πιέζει τους μοχλούς με δύναμη, βάζει πρώτη ταχύτητα, ή μηχανή βουχάται κυριολεκτικώς, τόν αυτοκίνητο όμως δέν κάνει ούτε βήμα.
- Κάνετε «άμπραγιάξ», κάνετε ένωση, συμβουλεύει φιλικά ό εξεταστής.
- Άμέσως; τόν αυτοκίνητο ρίχνεται πρός τά έμπρός όλοταχώς. Τά γρανάκια μαινιόται σάν λυσασμένα σπιλάκι.
- Ξαφνικά έμφανίζεται ένας φτωχός ποδηλάτης.
- Η Λουλού ρίχνεται επάνω του, ό ποδηλάτης γλυτώνει ως έξ θαύματος, τόν αυτοκίνητο κάνει τζιχ τζιχ και πάει να πέση επάνω σ' ένα τοίχο.
- Έυτυχώς ό εξεταστής τόν ξαναφέρει γρήγορα στον κανονικό δρόμο και σέ λίγο χάνονται στή γωνία τού δρόμου.
- Παληοθήλυκο! φωνάζει ό ποδηλάτης.
- Τους περιμένο δύο ώρες τώρα. Δέν πολώω να άπομαρχνώ άπ' τόν μέρος όπου με άρφησαν. Και όμως είμαι βέβαιος πως έφταν θύματα χίλιας καταστροφής. Η Λουλού έγινε χίλια κομμάτια, ποιος ξέρει άν δέν εινε πεθωμένη...
- Άν δέν έλθουν ως τόν μεσημέρι, συλλογίεμαι να πάω στο Νεκροταφείο. Τι έλεσθη έφρεύσεις κι' αυτό τόν αυτοκίνητο...
- Εμφανίζονται έπί τέλους κατά τάς ένδεκα.
- Έπληρα τόν διπλωμά μου!...μωυ φωνάζει.
- Άγαπημένο μου, ευχαρίστησε τόν κύριο εξεταστή!
- Τόν ευχαριστώ μελαγχολικά. Έχω τήν έντύπωση όμως, πως μάλλον ό εξεταστής έπρεπε να ευχαριστήσει έμένα...

***
Εμφανίζονται έπί τέλους κατά τάς ένδεκα. Έπληρα τόν διπλωμά μου!...μωυ φωνάζει. Άγαπημένο μου, ευχαρίστησε τόν κύριο εξεταστή!

Τόν ευχαριστώ μελαγχολικά. Έχω τήν έντύπωση όμως, πως μάλλον ό εξεταστής έπρεπε να ευχαριστήσει έμένα...

***
Εμφανίζονται έπί τέλους κατά τάς ένδεκα. Έπληρα τόν διπλωμά μου!...μωυ φωνάζει. Άγαπημένο μου, ευχαρίστησε τόν κύριο εξεταστή!

Τόν ευχαριστώ μελαγχολικά. Έχω τήν έντύπωση όμως, πως μάλλον ό εξεταστής έπρεπε να ευχαριστήσει έμένα...

